

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/193/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119219249
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gálfyová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119219249.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: mal. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko L. XX, XXX XX S.-Q. C. A., v zákonom zastúpení: matka mal. oprávneného: O. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko L. XX, XXX XX S.-Q. C. A., t. č. bytom L. XX/A, XXX XX S.-Q. C. A. zast.: C&T Advokáti s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Fedinova 3b, 851 01 Bratislava, IČO: 51 284 961 proti povinnému: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko L. XX, XXX XX S.-Q. C. A., zast.: Consilior Iuris s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Radlinského 51, 811 07 Bratislava, IČO: 47 231 157, o vymoženie zameškaného výživného vo výške 900 Eur a bežného výživného vo výške 450 Eur mesačne od 01.02.2019 a trov exekúcie, vedenej pod sp. zn. 257EX 56/19 u súdneho exekútora Mgr. Miroslava Pintera so sídlom Bradáčova 7, 852 86 Bratislava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 900 Eur ako aj v časti bežného výživného vo výške 450 Eur mesačne od 01.02.2019 podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje.

II. Súd maloletému oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému nepriznáva.

III. Súd súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Maloletý oprávnený v zastúpení matkou sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.01.2019 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 900 Eur a bežného výživného vo výške 450 Eur od 01.02.2019 na základe exekučného titulu - rozsudku sp. zn. 13P/73/2012 zo dňa 28.06.2012, ktorý vydal Okresný súd Bratislava IV. Poverením zo dňa 15.02.2019 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Miroslava Pintera, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 257EX 56/19. V danej veci exekučné konanie začalo dňom 29.01.2019 a samotná exekúcia začala dňom doručenia poverenia exekučného súdu súdnemu exekútorovi Mgr. Stanislavovi Polákovi, t. j. dňa 15.02.2019.

2. Povinný prevzal upovedomenie súdneho exekútora o začatí exekúcie dňa 14.03.2019 a následne podal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie elektronickou poštou, ktoré bolo doručené na Ústredný portál verejnej správy dňa 27.03.2019, t. j. v zákonnej 15-dňovej lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda návrh povinného má odkladný účinok na priebeh exekúcie. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil ustanovením § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, podľa ktorého po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, ako aj ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko má za to, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný bližšie odôvodňuje, že manželstvo s matkou maloletého oprávneného bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012, ktorým boli zároveň upravené rodičovské práva a povinnosti k oprávnenému. V zmysle predmetného rozsudku bol povinný zaviazaný prispievať k rukám matky na výživu maloletého sumou 450 Eur mesačne vždy do

15. dňa v mesiaci vopred. Po právoplatnosti predmetného rozsudku povinný s matkou maloletého začali zdieľať spoločnú domácnosť do januára 2017. Po opustení spoločnej domácnosti matkou maloletého podal povinný návrh na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k oprávnenému, nakoľko maloletý oprávnený zostal s povinným v spoločnej domácnosti. Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom č. k. 25P/103/2017-658 zo dňa 07.12.2018 opätovne upravil rodičovské práva povinnosti pričom maloletého zveril do výlučnej starostlivosti povinného a matke uložil povinnosť prispievať na výživu oprávneného sumou 50 Eur k rukám otca, vždy do 15. dňa v mesiaci. Okresný súd Bratislava IV. v odôvodnení rozsudku č. k. 25P/103/2017-658 uvádza, že „v čase tohto rozhodnutia bol maloletý vo veku troch rokov. Ďalej bolo dokazovaním preukázané, že rodičia po rozvoze manželstva obnovili spolužitie a teda žili v spoločnej domácnosti, hospodárili spoločne, a aj zabezpečovali starostlivosť o maloletého. Vzhľadom k tomu, že došlo k obnoveniu spolužitia rodičov vrátane výkonu osobnej starostlivosti o maloletého, je možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie o rozvoze manželstva v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností sa podľa ustálenej judikatúry stalo neúčinným. Podľa právneho názoru uvedeného v uznesení Najvyššieho súdu SR č. k. Cdo/306/2009 zo dňa 14.01.2010: „Rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (§ 36 zákona o rodine) sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spolužitia rodičmi maloletého (viď R31/1968 a R 8/1982). Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu ne/boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia právna úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvoze manželstva rodičov. Rozhodnutie sa v tomto prípade stáva neúčinným od momentu, kedy nastala právna skutočnosť spôsobujúca neúčinnosť tohto rozhodnutia. Matka maloletého sa v konaní vednom na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 57Em/3/2018 domáhala výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. č. k. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012. Okresný súd zamietol návrh matky maloletého, pričom v odôvodnení uznesenia č. k. 57Em/3/2018-111 zo dňa 06.03.2019 uvádza: „Súd má za to, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. č. k. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012, právoplatný dňa 17.09.2012 je v časti úpravy práv a povinností k maloletému Ivanovi Jakšíkovi v súčasnosti neúčinný. Je nesporné, že rodičia maloletého po právoplatnosti rozsudku o rozvoze ich manželstva obnovili manželské spolužitie a minimálne od januára 2017 žili v spoločnej domácnosti. Súd navyše uvádza, že v konkrétnom prípade je dôvodné prihliadať na názor samotného maloletého, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 25P/103/2017 opakovane verbalizoval, že chce byť zverený otcovi, obzvlášť, ak v súčasnosti má maloletý 9 rokov, pričom v čase, kedy rozhodoval súd o striedavej starostlivosti rozsudkom č. k. 13P/73/2012-59, mal maloletý necelé tri roky. Súd má preto za to, že zamietnutie návrhu na výkon rozhodnutia je v konkrétnom prípade v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.“ Povinný má za to, že exekučný titul v tomto exekučnom konaní - rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012, stratil svoju účinnosť, keď povinný a matka maloletého obnovili spoločnú domácnosť. Povinný uvádza názor, že doručením rozsudku OS Bratislava IV., č. k. 25P/103/2017-658 zo dňa 07.12.2018 zanikla povinnosť povinného prispievať na výživu maloletého, nakoľko sa stal vykonateľným výrok predmetného rozsudku, ktorý zaväzuje matku maloletého prispievať na výživu maloletého. Maloletý sa odo dňa opustenia spoločnej domácnosti matkou nachádza vo výlučnej starostlivosti povinného, pričom Okresný súd Bratislava IV. v rozsudku č. 25P/103/2017-658 zo dňa 07.12.2018 reflektoval aktuálnu situáciu. Rovnako aktuálne je vykonateľný výrok predmetného rozsudku, v zmysle ktorého je zabezpečené prispievanie na výživu oprávneného matkou maloletého. Vymáhanie výživného tak podľa jeho názoru stratilo svoju podstatu, ktorú inštitútom výživného v prospech maloletého dieťaťa sleduje právna úprava. Vzhľadom na to, že exekučný titul stratil svoju účinnosť momentom obnovenia spoločnej domácnosti povinného a matky maloletého a v súvislosti so skutočnosťou, že bol oprávnený zverený do výlučnej starostlivosti otca, pričom sa v nej aj aktuálne nachádza, a matka maloletého bola zaviazaná prispievať na jeho výživu, navrhuje povinný zastavenie exekúcie v celom rozsahu a žiada priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100 %.

3. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie dňa 29.04.2019 súdu na rozhodnutie spolu so svojím vyjadrením. Vo svojom vyjadrení stručne popísal priebeh exekúcie a pripojil vyjadrenie navrhovateľa - maloletého oprávneného v zastúpení matkou podané prostredníctvom právneho zástupcu. Oprávnený v zastúpení matkou vyjadril zásadný nesúhlas so zastavením exekúcie, má za to, že návrh povinného je nedôvodný a predovšetkým predčasný. Voči rozsudku sp. zn. 25P/103/2017-658 podala matka maloletého odvolanie, predmetný rozsudok tak do dnešného dňa

nenadobudol právoplatnosť. Okresný súd Bratislava IV. v predmetnom rozsudku nikde neudáva, že do jeho právoplatnosti je povinný oprávnený ignorovať právoplatný rozsudok sp. zn. 13P/73/2012-59, ako aj nikde necituje judikát sp. zn. 3Cdo/306/2009 zo dňa 14.01.2010, ktorý povinný súdu predkladal ako relevantný. Taktiež vyjadruje názor, že rozsudok sp. zn. 13P/73/2012-59 zostáva do právoplatnosti rozsudku sp. zn. 25P/103/2017-658 právoplatný a vykonateľný. Obaja rodičia majú pri pochybnostiach hradiť výživné, a to povinný vo výške 450 Eur mesačne v zmysle zatiaľ právoplatného a vykonateľného rozsudku sp. zn. 13P/73/2012-59 a matka v zmysle predbežne vykonateľného rozsudku sp. zn. 25P/103/2017-658. Matka maloletého taktiež podala opravný prostriedok aj voči uzneseniu sp. zn. 57Em/3/2018-111, ktoré taktiež nie je právoplatné. Citácia rozhodnutí prvoinštančného súdu vo veciach sp. zn. 25P/103/2017-658 a sp. zn. 57Em/3/2018-111 je nenáležitá a právne irelevantná. Povinným uvádzaný judikát NS SR sp. zn. 3Cdo/306/2009 je celkom irelevantný, pretože najvyšší súd ako súd dovolací v danej veci konštatoval, že Krajský súd v Košiciach rozhodol správne, keď odmietol odvolanie otca voči rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým rozhodol súd o právach a povinnostiach rodičov do času rozvodu. Po podaní odvolania otcom voči rozsudku, ktorým súd rozhodol o právach a povinnostiach rodičov do času rozvodu, totiž prvoinštančný súd v inom konaní rozhodol o rozvode rodičov a o ich právach a povinnostiach vo vzťahu k maloletým deťom po rozvode. Pôvodné rozhodnutie, ktorým súd rozhodol o právach a povinnostiach rodičov do času rozvodu, ktoré otec napadol odvolaním, sa tak stalo neúčinným. V danom prípade nešlo o návrat rodičov do spoločnej domácnosti a tým pádom spôsobenie neúčinnosti niektorého zo skorších rozhodnutí súdu. Taktiež v danom prípade išlo o trvalé obnovenie spolužitia rodičov, pričom sám povinný vo svojom návrhu priznáva, že spolužitie rodičov po jeho obnovení opätovne zaniklo. Ak aj v tomto exekučnom konaní dôvod zastavenia exekučného konania - obnovenie spolužitia rodičov - existoval, odpadol, nakoľko v súčasnosti už rodičia spoločnú domácnosť nezdieľajú. Matka stále zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého, vždy, keď jej to povinný umožní, keďže tento kontroluje všetok styk s maloletým. Vzhľadom na vyššieuvedené matka maloletého navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

6. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnil.

7. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

8. Podľa § 65 odseku prvého zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Podľa odseku druhého, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

9. Sústavná a dôsledná starostlivosť o výživu dieťaťa je súčasťou rodičovských práv a povinností. Všeobecná úprava rodičovských práv a povinností pre prípad, že rodičia spolu nežijú, je obsiahnutá v § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. V zmysle tejto úpravy ak sa rodičia nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností. Ustanovenie § 65 je vo vzťahu k § 36 ods. 1 špeciálnou úpravou, v zmysle ktorej súd musí rozhodnúť o výžive, ak rodičia nežijú spolu. Dohoda je možná v rámci súdneho konania. Ustanovenie pokrýva všetky prípady, keď rodičia spolu nežijú, a to či už počas manželstva, alebo mimo neho. Zákon neobsahuje legálnu definíciu slovného spojenia "nežijú spolu". Aplikačná prax sa jednoznačne priklonila k záveru, že ho nemožno obmedzovať na spoločné bývanie rodičov. Rodičia môžu mať z rozličných dôvodov (v súčasnosti je to časté z dôvodu výkonu práce, nedostatku prostriedkov na zabezpečenie spoločného bývania a pod.) oddelené bývanie, žijú však spolu v požadovanom zmysle. Naopak, skutočnosť, že spolu bývajú, nemusí znamenať, že rodičia dieťaťa spolu žijú. Môže ísť už o rozvrátený vzťah (resp. nikdy medzi rodičmi nebol partnerský vzťah), rodičia už môžu mať iných partnerov, nekomunikujú spolu, keďže nie je v ich silách vyriešiť otázku bývania. Určitou pomôckou môžu byť ustanovenia o povinnosti manželov žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Rodičom, ktorí nie sú manželmi, takéto povinnosti nemožno uložiť, z týchto ustanovení však možno vyvodit' obsahovú náplň spojenia žiť spolu. Nesporné sú prípady, keď rodičia dieťaťa spolu trvale nežijú a ani v budúcnosti neuvažujú o spoločnom živí. Pod toto ustanovenie naopak nemožno zahrnúť prípady prechodného odlúčenia legitímne vyvolaného dôvodom, ktorý nespočíva v úmysle nežiť spolu (napr. zdravotným stavom, výkonom práce a pod.). V prípade, ak rodičia žili spolu a treba posúdiť, či už spolu nežijú z uvedených hľadísk, súd bude skúmať trvalosť rozvratu ich vzťahu, či spolu hospodária, či plánujú spoločné záležitosti, či spoločne vedú domácnosť, či spolu intímne žijú.

10. Zo znenia § 65 odseku 1 zákona o rodine vyplýva, že ak je naplnená podmienka, že rodičia spolu nežijú, súd upraví vyživovaciu povinnosť aj vtedy, ak ju rodič plní dobrovoľne. Pokiaľ by súd dospel k záveru, že rodičia spolu žijú v uvedenom zmysle, ale jeden z rodičov si neplní svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, bude rozhodovať podľa § 65 odseku 2.

Zákon upravuje viacero situácií, keď súd rozhoduje o vyživovacej povinnosti, vo viacerých prípadoch dochádza k zániku účinnosti takýchto rozhodnutí. Rozhodnutia vydané v zmysle odsekov § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine strácajú účinnosť právoplatnosťou rozsudku o rozvode, keď súd upraví vyživovaciu povinnosť rodičov na čas po rozvode. O zániku účinnosti rozsudku vydaného na základe toho, že rodičia spolu nežijú, možno hovoriť analogicky aj okamihom obnovenia spolužitia rodičov, a to relevantného spolužitia, pri ktorom dochádza k plneniu všetkých rodičovských povinností vrátane vyživovacej. V praxi to má význam aj z hľadiska existencie exekučného titulu v rámci výkonu rozhodnutia, za podpory judikatúry Najvyššieho súdu.

11. V danom prípade Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom sp. zn. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012 vykonateľným dňa 31.08.2012 rozviedol manželstvo matky maloletého a povinného, pričom rozhodol o zverení maloletého na čas po rozvode do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a zaviazal otca (povinného), aby platil na výživu maloletého sumou 450 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Exekučný súd má za dostatočne preukázané, že situácia sa zmenila, keď rodičia maloletého po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva obnovili spolužitie minimálne do januára 2016. Uvedená zmena vyplýva jednak z odôvodnenia rozsudku 25P/103/2017 zo dňa 07.12.2018, v ktorom vecne a miestne príslušný súd jasne konštatoval skutočnosť, že rozsudok o rozvode manželstva sp. zn. 13P/73/2012-59 stratil v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností účinnosť obnovením spolužitia rodičov a súd sa v konaní sp. zn. 25P/103/2017 zaoberal nanovo úpravou práv a povinností rodičov k maloletému oprávnenému. Jednou z významných rodičovských povinností je samozrejme aj vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu, o ktorej bolo v novom konaní rozhodované, na novej procesnej situácii nič nemení ani odvolanie proti predmetnému rozsudku podané matkou maloletého. Podľa komentára k Exekučnému poriadku, EUROUNION spol. s r.o. 2009, str. 202 cit.: neúčinnosťou sa rozumie stav, keď rozhodnutie súdu síce formálne existuje, (nebolo zrušené), ale so zreteľom na existenciu právneho stavu stráca právnu účinnosť zo zákona, alebo v dôsledku iného rozhodnutia. Bude tomu napríklad vtedy, ak rozhodnutie súdu vydané podľa § 65 zákona o rodine, stráca účinnosť, ak manželia/rodičia obnovili spolužitie. Z predložených dôkazov možno konštatovať právny stav, keď rozsudok sp. zn. 13P/73/2012-59 obnovením relevantného spolužitia matky mal. oprávnených a povinného v spoločnej domácnosti stratil v časti výkonu rodičovských práv a povinností svoju účinnosť, hoci formálne doposiaľ existuje, a tým sa naplnil zákonný dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko existuje

iná okolnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Obnovené relevantné spolužitie bývalých manželov preukázateľne existovalo taktiež podľa odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 57Em/3/2018 minimálne do januára 2016, pričom manželstvo bolo rozvedené v roku 2012. Matka maloletého oprávneného namietala, že judikát NS SR sp. zn. 3Cdo 306/2009 citovaný povinným rieši inú procesnú situáciu a rozhodnutie 25P/103/2017 zo dňa 07.12.2018 sa oň neopiera. Naproti tomu znenie tohto judikátu cituje uznesenie sp. zn. 57Em/3/2018, ktorým bol zamietnutý návrh matky maloletého na výkon rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 13P/73/2012-59. Je pravdou, že judikát NS SR rieši inú procesnú situáciu, avšak tento je v exekučnej praxi často využívaný najmä vzhľadom na princíp v ňom obsiahnutý, ktorý nebol dostatočne pochopený. V zmysle tohto judikátu nielen rozvod manželstva, ale aj reálna, resp. opačná životná situácia (obnovenie spolužitia manželov) je dôvodom na novú úpravu rodičovských práv a povinností podľa § 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, vrátane povinnosti vyživovacej. V praxi má táto okolnosť význam práve v rámci výkonu rozhodnutia o určení výživného a je zrejmé, že už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie táto okolnosť existovala a matke mal. oprávneného mala byť známa. Exekučnému súdu v danom konaní prislúcha hodnotiť len existenciu zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku, ostatné okolnosti konfliktu medzi matkou mal. oprávnených a povinným, ktorý vyústil do nepochybne zložitej situácie, bude v posudzovať odvolací súd. Naplnenie zákonného dôvodu na zastavenie exekúcie zameškaného výživného je z predložených dôkazov zrejmé a bolo by absurdné, ak by naďalej pokračovala exekúcia na výživné pre maloletého na základe exekučného titulu, ktorý stratil účinnosť, a teda nevyvoláva v časti výkonu rodičovských práv a povinností (aj vyživovacej povinnosti) žiadne právne účinky, t. zn. doložka právoplatnosti a vykonateľnosti na ňom vyznačená je z pohľadu prebiehajúceho exekučného konania právne irelevantná, ktorý bol v novom konaní aj vzhľadom na opustenie spoločnej domácnosti matkou zverený do výlučnej starostlivosti otca (povinného). Rodinné vzťahy sú veľmi dynamické, a nech by odvolací súd akýmkoľvek spôsobom rozhodol o odvolaniach matky maloletého proti rozsudku OS Bratislava IV. sp. zn. 25P/103/2017 a proti uzneseniu OS Bratislava IV. sp. zn. 57Em/3/2018, nemalo by to vplyv na prebiehajúcu neaktuálnu exekúciu, ktorá stratila okamihom obnovenia relevantného spolužitia v tomto prípade bývalých manželov svoje opodstatnenie.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že existuje iná skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu - strata účinnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012, preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, exekúciu zastavil.

13. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

14. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

15. Ustanovenie § 199d odsek 1 Exekučného poriadku určuje zásadu, že účelne vynaložené trovy exekučného konania oprávneného uhrádza povinný. Exekučný súd zaviazal oprávneného k náhrade trov exekúcie, ak sú na to splnené podmienky. Oprávnený je zaviazaný na náhradu trov exekúcie podľa princípu zavinenia a princípu voľnej úvahy súdu, len ak sú splnené zákonné predpoklady, t.j. exekučné konanie bolo zastavené, ak existuje zavinenie oprávneného a ak je daná príčinná súvislosť medzi zavinením oprávneného a zastavením exekúcie.

16. V tomto exekučnom konaní prichádza do úvahy procesné zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu, ktorá mohla a mala byť oprávnenému v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie známa. Okrem toho súd bol povinný exekúciu zastaviť ex offo, keďže v priebehu konania zistil stratu účinnosti exekučného titulu. Z tohto dôvodu súd náhradu trov exekúcie oprávnenému nepriznal.

17. Súdny exekútor si na výzvu súdu v stanovenej lehote náhradu trov exekúcie neuplatnil, preto mu ju súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.